

Între timp, zilele se scurgeau
și Puișorul continua să stea în găoacea lui.

Apoi, într-o bună zi, a simțit că se uită cineva la el. A privit în jur și a văzut o puicuță.
— Bună, i-a spus ea. Vrei să te joci cu mine?

Ce a văzut l-a uimit teribil.
Lângă oul lui mai erau și altele, toate sparte!
Puiul a văzut-o, pentru prima dată, și pe mama lui.
Ce frumoasă era! Avea așa de multe pene și fulgi
de un roșu rafinat și aprins.

l-a recunoscut și vocea suavă, care îi cântase de atâtea ori
cântece de leagăn:

— Haide, Puișor, vino și tu afară.

Să iasă din ou?

— Niciodată! a răspuns Puiul hotărât.

